Από πού προέρχεται η σημερινή κρίση; (Αγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς +1956)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 8 Δεκεμβρίου, 2008

Το κείμενο εγράφη πριν ογδόντα σχεδόν χρόνια! Τότε που η Αμερική και ο κόσμος όλος συγκλονιζόταν από το οικονομικό κραχ του 1929. Το κείμενο του Σέρβου τότε Ιεράρχου, Μητροπολίτου Αχρίδος, του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς είναι σαν να εγράφη σήμερα.

Από πού προέρχεται η σημερινή κρίση;

Με ρωτάς, άνθρωπε του Θεού, από που προέρχεται η σημερινή κρίση, και τι σημαίνει αυτή. Ποιος είμαι εγώ για να με ρωτάς για ένα τόσο μεγάλο μυστικό; «**Μίλα, όταν έχεις κάτι καλύτερο από τη σιωπή**», λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Όμως παρόλο που θεωρώ, ότι η σιωπή είναι τώρα καλύτερη από κάθε ομιλία, και όμως λόγω αγάπης προς εσένα, θα σου εκθέσω εκείνα που σκέπτομαι περί αυτού που ρώτησες.

Η **κρίση** είναι ελληνική λέξη, και σημαίνει **δίκη**. Στην Αγία Γραφή αυτή η λέξη χρησιμοποιείται πολλές φορές. Έτσι ο ψαλμωδός λέει: «*δια τούτο ουκ αναστήσονται ασεβείς εν κρίσει*» (Ψαλμ. 1, 5). Σε άλλο μέρος πάλι λέει: «*έλεος και κρίσιν άσομαί σοι, Κύριε*» (Ψαλμ. 100, 1). Ο σοφός Σολομώντας γράφει, ότι «*παρά δε Κυρίου πάντα τα δίκαια*». (Παρ. Σολ. 16, 33). Ο ίδιος ο Σωτήρας είπε, «*αλλά την κρίσιν πάσαν δέδωκε τω υιώ*» (Ιωάν. 5, 22), ενώ λίγο πιο κάτω λέγει πάλι «*νυν κρίσις εστί του κόσμου τούτου*» (Ιωάν. 12, 31). Ο απόστολος Πέτρος γράφει «*ότι ο καιρός τού άρξασθαι το κρίμα από του οίκου του Θεού*» (Α' Πετρ. 4, 17).

Αντικατάστησε τη λέξη «κρίση» με τη λέξη «δίκη» και διάβασε: «*Δια τούτο ουκ αναστήσονται ασεβείς εν δίκη*» ή «*αλλά την δίκην πάσαν δέδωκε τω υιώ*» ή «*νυν δίκη εστί του κόσμου τούτου*» ή ότι «*αποδώσουσι λόγον τω ετοίμως έχοντι δικάσαι ζώντας και νεκρούς*».

Έως τώρα οι ευρωπαϊκοί λαοί χρησιμοποιούσαν την λέξη «δίκη», αντί για τη λέξη «κρίση», όποτε και να τους έβρισκε κάποια συμφορά. Τώρα η καινούργια λέξη αντικατέστησε την παλιά, και το κατανοητό έγινε ακατανόητο. Όταν γινόταν ξηρασία, πλημμύρα, πόλεμος ή έπεφτε επιδημία, όταν έρριχνε χαλάζι, γίνονταν σεισμοί,

πνιγμοί και άλλες συμφορές, λέγανε «**Θεία δίκη!**».

Και αυτό σημαίνει: κρίση μέσα από ξηρασίες, κρίση μέσα από πλημμύρες, μέσα από πολέμους, μέσα από επιδημίες κ.λπ. Και τη σημερινή χρηματικο-οικονομική δυσκολία ο λαός την θεωρεί ως Θεία δίκη, όμως δεν λέει η δίκη αλλά η κρίση. Έτσι ώστε η δυσκολία να πολλαπλασιάζεται με το να γίνεται ακατανόητη! Εφόσον όσο ονομαζόταν με την κατανοητή λέξη «δίκη», ήταν γνωστή και η αιτία, λόγω της οποίας ήρθε η δυσκολία, ήταν γνωστός και ο Δικαστής, ο Οποίος επέτρεψε την δυσκολία, ήταν γνωστός και ο σκοπός τής επιτρεπόμενης δυσκολίας. Μόλις όμως χρησιμοποιήθηκε η λέξη «κρίση», λέξη ακαταλαβίστικη σε όλους, κανείς δεν ξέρει πια να εξηγήσει ούτε για ποιο λόγο, ούτε από Ποιόν, ούτε ως προς τι. Μόνο σ' αυτό διαφέρει η τωρινή κρίση από τις κρίσεις που προέρχονται από την ξηρασία ή την πλημμύρα ή τον πόλεμο ή την επιδημία ή τους πνιγμούς ή κάποιους άλλους πειρασμούς.

Με ρωτάς για την αιτία τής τωρινής κρίσης, ή της τωρινής Θείας δίκης! Η αιτία είναι πάντα η ίδια. Η **αιτία** για τις ξηρασίες, τις πλημμύρες, τις επιδημίες και άλλα μαστιγώματα της γενιάς των ανθρώπων είναι η αιτία και για την τωρινή κρίση.**Η αποστασία των ανθρώπων από τον Θεό**. Με την αμαρτία της Θεο-αποστασίας οι άνθρωποι προκάλεσαν αυτή την κρίση, και ο Θεός **την επέτρεψε**, ώστε να ξυπνήσει τους ανθρώπους, να τους κάνει ενσυνείδητους, πνευματικούς και να τους γυρίσει προς Εκείνον. **Στις μοντέρνες αμαρτίες—μοντέρνα και η κρίση**. Και όντως ο Θεός χρησιμοποίησε μοντέρνα μέσα ώστε να το συνειδητοποιήσουν οι μοντέρνοι άνθρωποι: χτύπησε τις τράπεζες, τα χρηματιστήρια, τις οικονομίες, το συνάλλαγμα των χρημάτων. Ανακάτωσε τα τραπέζια στις συναλλαγές σ' όλο τον κόσμο, όπως κάποτε στο ναό των Ιεροσολύμων. Προξένησε πρωτόγνωρο πανικό μεταξύ εμπόρων και αυτών που ανταλλάσσουν το χρήμα. Προκάλεσε σύγχυση και φόβο. Όλα αυτά τα έκανε για να ξυπνήσουν τα υπερήφανα κεφαλάκια των σοφών της Ευρώπης και της Αμερικής, για να έλθουν εις εαυτούς και να πνευματικοποιηθούν. Και από την άνεση και το αγκυροβόλημα στα λιμάνια τής **υλικής σιγουριάς** να θυμηθούμε τις ψυχές μας, **να αναγνωρίσουμε τις ανομίες μας** και να προσκυνήσουμε τον ύψιστο Θεό, τον ζωντανό Θεό.
Μέχρι πότε θα διαρκέσει η κρίση; **Όσο το πνεύμα των ανθρώπων παραμείνει δίχως αλλαγή**. Ώσπου οι υπερήφανοι υπαίτιοι αυτής της κρίσης να παραιτηθούν μπροστά στον Παντοδύναμο. Ώσπου οι άνθρωποι και οι λαοί να θυμηθούν, την ακαταλαβίστικη λέξη «κρίση», να τη μεταφράσουν στη γλώσσα τους, ώστε με αναστεναγμό και μετάνοια να φωνάξουν: «η Θεία δίκη»!
Πες και εσύ, τίμιε πατέρα, η Θεία δίκη, αντί η κρίση, και**όλα θα σου γίνουν ξεκά-θαρα**.

Χαιρετισμούς και ειρήνη

(*Το κείμενο προέρχεται από το βιβλίο του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...», Ιεραποστολικές επιστολές Α', εκδ. «Εν πλω», Αθήνα 2008, σσ. 33-36. Ο τίτλος του πρωτοτύπου είναι: «Στον παπα-Κάραν για την κρίση τού κόσμου»*)

(*Πηγή: «ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ», τ. 62*)